

Yngste eller mellemste Klasse." Saaledes lyder den hidtil gældende Lov. Man kan altsaa efter den ikke gaa ind i 2den Klasse og heller ikke ind i 3die Klasse uden at bestaa Oprykningsprøven, saa almindelig Forberedelseseksamen giver ikke for Øjeblikket en saadan Adgang. Det er det, der er brudt med i dette Lovforslag, idet man for det første giver dem, der har disse Eksaminer, Adgang til 1ste Klasse uden Prøve og for det andet giver dem Adgang til 2den Klasse ogsaa uden Prøve, naar de faar Ministeriets Tilladelse. Vi har selvfølgelig ikke fra vor Side noget imod, at noget saadant finder Sted, men vi mener, at de paagældende maa bestaa de forskellige Prøver, netop fordi det gælder om, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen rigtigt fremhævede, at faa saa ensartede Klasser som muligt. Ved at man saadan giver Folk med Eksaminer af forskellig Art Adgang uden Prøve, faar man netop efter min Opfattelse uensartede Klasser, som det er vanskeligt at arbejde med.

Hvad Sprogene angaar, er jo Forholdet det — det indrømmer vi fuldt ud fra vor Side —, at en Del Lærere, de, der skal virke ved Realskoler, ved Købstadskolerne og ogsaa ved forskellige Privatskoler, faar Brug for fremmede Sprog, og derfor vil vi ogsaa fra vor Side give Eleverne Adgang til en saadan Undervisning, for at de kan bestaa en Prøve i disse Sprog ved Eksamen. Det er ikke vor Mening, at vi paa nogen Maade vil lukke af dér. Dette Krav er rejst fra Lærerstandens Side, fordi Lærerne mener, at de har Brug for at lære Sprog, og hvis alle de, der uddanner sig til Lærere, virkelig har Brug for og virkelig ønsker en saadan Undervisning, skal den ogsaa være til Rede for alle. Men vi mener ikke, at de, der skal virke ved Folkeskolen, som den er paa Landet, i deres Lærergerning faar Brug derfor, og det er dog et meget betydeligt Antal Skoler, her er Tale om. Vi mener, at man i vor almindelige Folkeskole paa Landet skal lægge Hovedvægten paa vort Modersmaal, og som jeg nævnte i Gaar, trænges der saa sandelig dertil. Med Hensyn til Købstadskolerne, hvor man vel flere Steder har indført Undervisning i fremmede Sprog, vil jeg sige, at det var maaske ingen Skade til, om man dér lagde nok saa megen Vægt paa det danske Sprog, baade mundtligt og skriftligt, og gav sig lidt mindre af med Undervisning i de fremmede Sprog. For man kan ogsaa i Folkeskolen faa en saadan Fagtrængsel, at det, der virkelig er Skolens Hovedfag, bliver sat til Side.

Den højtærede Minister nævnte, at den Viden og Dannelse, som Lærerne vilde faa ved Undervisningen i Sprog, havde den største Betydning. Jeg indrømmer, at hvis de faar en virkelig grundig Undervisning, kan det have stor Betydning for dem, men jeg tillægger nu ikke den Sprogundervisning, som f. Eks. i Almindelighed gives i vore Realskoler, saa overordentlig megen Betydning, og jeg tror, at der blandt dem, som gaar ud derfra, er mange, for hvem det ikke faar megen Betydning, hvis de ikke gaar videre og ikke faar Lejlighed til at anvende det. Thi det er jo nu en Gang saaledes, at den Evne, man ikke faar Brug for, svinder væk; og hvad angaar den fremmede Litteratur af forskellig Art har vi jo saa gode Oversættelser, at de vedkommende sikkert ad den Vej kan komme i Forbindelse med den.

Med Hensyn til de nye Fag, som er anført i § 7, vil jeg gentage, at det var ønskeligt, om vi fik noget at vide om det Omfang, der skal gives disse Fag; thi jeg er bange for, at det ikke vil gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at det egentlig er de gamle Fag, som disse nye Fag gaar ind i og bliver en Del af, men at det vil gaa saaledes, at det bliver selvstændige Fag med selvstændige Lærebøger, selvstændige Timer og selvstændige Eksaminer. Vi skulde jo nødig, naar vi skulde have en Seminarierreform, blive ved som hidtil med denne Fagoverfyldning, dette stadige Lektieterperi, dette stadige Eksamensvæsen og disse stadige Oprykningsprøver, som tager en urimelig Tid, saa at der ikke bliver Tid til den personlige Udvikling, til Opnaelse af Modenhed og til den særlige Undervisning i de to sidste Aar, som der er Tale om. Det er jeg altsaa noget bange for; jeg kunde derfor ønske, at dette Spørgsmaal blev taget op i Udvalget, og vil gerne spørge den højtærede Minister, om hun vil være villig til at medvirke dertil, og om man kunde faa en Antydning af, i hvilket Omfang disse Fag skal kræves baade ved Optagelsen og ved Afgangen; saa havde man noget virkeligt at rette sig efter, saa vidste man, hvad man gik ind til.

I § 13 foreslaas det, at der skal afholdes en Prøve for Seminarielærere. Jeg stillede et Spørgsmaal i saa Henseende i Gaar, men det blev ikke besvaret af den højtærede Minister. Jeg kunde ønske at vide lidt om, hvori denne Prøve skal bestaa, under hvilken Form den skal foregaa, og hvor langvarig Forberedelsen skal være; der staar blot, at der skal afholdes en Prøve i Pædagogik og praktisk Skolegerning.